

1481

2. Beh. af Lovf. om Tillægsbev. f. Finantsaaret 1879—80.

1482

Fremtiden vil finde det at være en bekvem Beliggenhed for Ladningsmodtageren, naar han skal løbe ud, jeg havde nær sagt Nord for Lov og Ret til Kalkbrænderiet, for at hente Ladningen eller afløse den der. Byen har som bekendt udviklet sig i modsat Retning Vest og Syd over, og den gamle Del af Byen ligger jo sjernt derfra. Det er imidlertid ikke saa meget dette, der frembringer min Modstand imod denne Plan, som det, der ligger bagved Kalkbrænderihavnen, nemlig Forsøget paa at gjøre Kjøbenhavns Indrethed til en lukket Havn, thi det vil baade efter min, og jeg tror mange Sagkyndiges, om ikke Alles Mening, virke meget skadelig paa Kjøbenhavns Handels Udvikling. Derfor er jeg meget imod denne Plan.

Judenrigsministeren (Steel): Jeg er ikke meget tilbøjelig til at forlange dette Mellemværende med det ærede Medlem, og det saa meget mindre, som det ærede Medlem til min Forundring har udtalt sig, som om han mente sig fornærmet ved Indenrigsministerens Holdning. Jeg er mig ikke bevidst, at jeg har givet nogen Anledning til, at Nogen hverken her eller i Kommunalbestyrelsen skulde finde sig fornærmet over Indenrigsministerens Forhold til Havnevesenet, og jeg tror ikke at have gjort mig skyldig i Noget, der kunde berettigede dertil. Det ærede Medlem kunde ikke begribe, hvad Opfyldningen i Kalkbrænderibugten skulde betyde, naar det ikke netop var det, at der skulde være en Havn. Det gjør mig ondt, at jeg har været saa lidt istand til at tydeliggjøre, hvad jeg ønskede at sige her, at det ærede Medlem nu kan være i Uvisshed derom. Jeg veed ikke rettere, end at jeg allensals ved forrige Behandling ganske bestemt udtalte, at ogsaa uden et saadant Havneanlæg vilde denne Opfyldning som et værdifuldt Aktiv have den største Betydning for Havnevesenet, og der er ikke truffet nogen Foranstaltning, lad mig sige det endnu en Gang, jeg haaber, det skal blive den sidste, ved den Opfyldning, der præjudicerer Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Havns Udvidelse paa det angivne Sted. Det er Paabegyndelsen af Opfyldningen, som gjør det muligt, at man kan placere det her omhandlede Batteri paa det betegnede Sted, og der er sat et Bolværk imod Nord for at sikke Opfyldningen; men netop af Hensyn

til, at Spørgsmaalet om Havnens Udvidelse paa det paagjældende Sted er svævende, er denne Opfyldning mod Syd siden beskyttet ved et aldeles interimistisk Bolværk, et Bolværk, der slet ikke kan tjene til Havneanlæg, hvis man vil have et saadant der. I saa Henseende haaber jeg, at allensals Majoriteten vil skænke Indenrigsministerens Ord Tilltro, naar han siger, at der ikke er taget nogen endelig Bestemmelse og ikke truffet nogen Foranstaltning, der præjudicerer den endelige Bestemmelse om denne Sag. Vil det ærede Medlem ikke skænke mig denne Tilltro, saar jeg at finde mig deri.

Carstensen: De Udtalelser, der fremkom fra det ærede 6te Medlem fra Kjøbenhavn (S. Hansen), ere Udtrykket for en Stemning, som er temmelig udbredt, en Stemning, som jeg erkjender at være en Tilhænger af. Ærede Medlemmer ville maasse erindre, at der under Accislovens Behandling her i Salen fra en enkelt Side næredes Frygt for, at Opfyldningen ved det Opnuddrede, der blev kastet ud paa den vestre Side af Løbet, gif i en Retning, som ikke Alle billigede. Meningsforstjellen dreiede sig om det Spørgsmaal: skal Kjøbenhavns Havn udvides paa det nuværende Grundlag, eller skal den udvides ved at drages Nord efter? De, der ere imod Udvidelsen Nord efter, imod, hvad man kalder en Forslyttelse af Handelscentret til et andet Sted, end hvor man før har søgt hen, ere imod Alt, hvad der peger hen ad den Vest. Jeg nærer ikke den sjerneeste Tvivl om, at den ærede Indenrigsminister ingenjombest Beslutning har taget med Hensyn til dette Punkt; men i den Kjendsgjerning, at der bliver fyldt op, i den Kjendsgjerning, at der er blevet gjort forberedende Arbejder, ligger jo Noget, der virker baade direkte og indirekte, direkte derved, at det første Skridt, som det ærede Medlem antydede, er blevet gjort til Bygningen af Huset, hvilket gjør, at man fristes til ikke at flytte Huset, og indirekte derved, at Stemningen vænner sig til mere og mere at opfatte Kjøbenhavns Havns Flytning Nord efter som Noget, der allerede er bestemt. Og saa give svage Sjæle efter. Der er efter min Anskuelse ikke Tvivl om, at den Kjendsgjerning, at Batteriet bliver lagt ud i Kalkbrænderibugten, at Dæmningen bliver saa stærk, at den kan tjene til Forarbejde til den